

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St.,
Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syyänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Proletarinen hallitus

Unkarin neuvostohallituksen jäsen Peter Agoston kirjoittama "Der Sozialist" nimisessä viikkolehdessä otsakkeessa mainitusta kysymyksestä m. m. seuraavaa:

Entisajan hallituksen päämääränä ja tehtävänä oli järjestys, kun sitävastoin proletarisen hallituksen pääasiallisena tarkoituksena on huolenpito työntekijöistä ja työkyvyttömistä. Jo entisaikainakin oli valtio pitänyt huolta heikoista ja apuautuviseista, jota hallinnonhaaraa kutsuttiin yhteiskunnalliseksi huolenpidoksi. Proletarinen hallitus ei huolehdi ainoastaan onnettomista ja kurjista, vaan katsoo se tehtäväkseen, samalla kun se velvoittaa jokaista työhön, pitää huolta kaikista yhteiskunnan jäsenistä.

Hallitus antaa työtä, asunon, vaatetuksen, ravinnon, lääkkeet, opetuksen ja kaiken muunkin. Hallitus huolehtii rakentamisesta ja talojen kunnossapidosta, katujen, laitosten ja pihamaiden puhtaudesta ja velvoittaa jokaisen asukkaan silmälläpitämään omaa ja toisten terveyttä pitämään asuntonsa puhtaana ja järjestyksessä. Hallitus on suuri huolenpitäjä, suuri perheentähtäjä.

Perheentähtäjä huolehtii asunon saamisen huonekalusta, perheensä vaatuksesta, niiden hoidosta, asunon puhtaudesta ja kaikista muista, mikä vain perheelle koskee. Hallitus tekee samallaista työtä koko valtiossa, sen yksityisiin kuntiin katsoen. Perheentähtäjä pitää kodissaan huolta lapsista, niiden hoidosta, kasvatuksesta ja lääkkeellisestä käsitteystä, vieläpä, jos kuoleman tapaus sattuu, niiden hautaamisesta. Proletarisen valtiossa on tämä hallituksen tehtävä.

Maailmansota aiheutti, että huolenpito niistä perheistä, joiden isä oli menehtynyt taistelun tuoksissa, jäi osaksi valtion asiaksi, kuitenkin kuuluu porvarillisen valtion luontoon, että sen huolenpito oli valtaalla näennäistä ja että sen antama avustus rajoittui pääasiallisesti rahan, jota se aikavain armo lahjana toi niille perheille, joiden huoltajat olivat sodassa taistelevien noiden kysymyksessä olevien valtioiden puolesta. Myöskin tässä kohden tuli näkyviin ammottava aukko porvarillisen valtion luonteesta. Sillä porvarillinen valtio odottaa jokaiselta yksilöltä, että tämä aina itse huolehtii itsestään. Tätä nimittävät porvarilliset vapaudeksi, jokaiselle ihmiselle kuuluvaksi velvollisuudeksi, individualismiksi. Mutta sodan aikana joutui rauhallinen, tuotannollinen työ lamaannuksiin ja siitä aiheutui välttämättömpien elintarpeiden, asunon ja vaatteen puute. Siksi täytyi kaikkien Euroopan valtioiden puuttua käiksi asiaan. Aivan samoin kuin meilläkin täytyy länsessäkin valtioiden pitää huolta talojen rakentamisesta, vaatuksesta ja elintarpeista. Porvarillinen valtio on näin ollen rikollisessa tragikassaan kaikkialla perikatoa partaalla, koskapa tämä huolenpito on kokonaan ristiriidassa porvarillisen järjestelmän kanssa.

Porvarilliselle järjestelmälle sopii vain se, että se koettaa valtion antamalla armopaloilla lieventää vain huutavinta kurjuttavaa aivan samoin kuin porvarit heittävät loistavista palatseista kerjävälle näikisille ihmisille jonkun rovon. Niin pian kuin porvarillinen valtio on pakotettu tekemään enemmän kuin mitä tässä on esitetty, murtuu se itsestään periaatteineen ja saattaa köyhälistön ajattelemaan yleistä, valtiolle kuuluvaa huolenpitoa ja proletarisen valtion aikaansaamista tarkoittavaan vastaantamattoman porvarillisen valtion tilalle. Huolenpito kaikista tarpeista kuuluu proletarisen valtion periaatteisiin, joka seikka tekee mahdolltomaksi, että se ilmenisi

ainoastaan hallituksen toiminnan eri haaroina ja että hallitus voitaisiin jakaa yhteiskunnalliseen ja ei-yhteiskunnalliseen haaraan. Tällainen jaotus saattaa tosin murroskautena tulla lyhyen ajan kysymykseen, mutta aikaa myöten menettää se luonnollisesti merkityksensä, kun jokainen yksilö ja organaani on täydellisesti tullut selville proletarisen valtion uudesta hengestä.

On nimittäin totta, että monet eivät vielä käsitä proletarisen hallituksen uutta henkeä, koska vuosisatojen kuluessa on ihmisiin syöpyntynyt niin syvä tuo yleinen ajatus, että tarvitsee pitää huolta vain heikoista. Tämä ajatus oli porvarihengelle otollinen, sillä porvarilliset pitäsään valtion valtaa käsissään, eivät tyytyneet siihenkään että käyttivät valtion omaisuutta välttämättömiin elämäntarpeisiin, vaan he ottivat niin paljon kuin he katsoivat välttämättömäksi valtansa ja rikkautensa tyydyttämiseksi. Porvarien valta riippui entisaikain valtion vallasta. Proletarisen valtiossa joutuu valtion valta jokaisen työtätekevän käteen. Työtätekevät valtion jäsenet tietävät, että tulee huolehtia myöskin työkyvyttömistä aivan samoin kuin työtätekevistäkin, mutta tämä huolenpito ei ole mikään armo, vaan oikeus. Verrattuna siihen voimaan, mikä koko valtioon sisältyy on jokainen yksilö heikko ja kaipaa huolenpitoa, vaikka toiselta puolen valtion voima onkin yhteisuumma jokaisen yksilön voimasta.

Proletarisen valtion tehtävä ja sen hallitus eroaa melkoisesti porvarillisen valtion kauneimastakin päämäärästä. Yhteiskunnallisesti ajattelevan porvarin käsityksen mukaan valtion päämäärä on: mitä enemmän ihmisiä yhdessä, sitä suurempi menestys. Proletarisen valtion tehtävänä ja päämääränä on sitävastoin: jokaiselle on taattava suurin menestys, jokaiselle yksilölle yhtä hyvät päivät.

SOKERITRUSTIN PUUHISTA

George H. Finley, new-yorkilainen sokerin välittäjä, on taas tehnyt paljastuksia toista sokerikeinoittelijoista. Hän sanoo että Amerikan suurpankkiirit ovat pääsyyllisiä sokerin hinnan kalleuteen. Heillä on hallussaan suurimmat sokerin viljelyalueet, suoraan tai epäsuorasti. Sen ohella oli heillä, ja heidän hallittavissaan olevilla yhtiöillä, suuret määrät sokeria varastoissa vuosi takaperin, jota piti saada korkeat hinnat. Saatuana ensin Palmerin kautta Louisiana sokerin rajahinnan korotettua 17 senttiin pauna, riensivät he Cuban järjestämään itsenäisiä sokerinviljelijöitä, niin että nekin pidättäisivät sokeriansa markkinoilta. Itsenäiset Cuban sokerinkasvatijat aikovat silloin myöskin sokerinsa Yhdysvaltoihin 6½ sentillä pauna. Tämän sai pankkiirien liitto estettyä, lainaamalla itsenäisille viljelijöille rahaa pienellä korolla seuraavia satoja ja käsillä olevia varastoja vastaan, sikäli kun sokerin kasvatajat sitä tarvitsivat, samalla antamalla lupauksen että heidän vahinkonsa tullaan poistamaan annetuista lainoista, jos vaan sokerin hinta vuoden kuluessa laskeisi siitä määräst mitä se oli liittoutumisen aikana.

Sopimustaan ovat he noudattaneet niin tarkoin, että joillekin sokerin viljelijöille on lainattu aina 56 dollariin saakka 320 paunan sokerisäkkiä vastaan — kaikki tarkoituksella estää itsenäisten sokeri pääsemästä Amerikan markkinoille ja siten kiskoa hinta siihen ennenkuulumattomaan määrään missä se nyt on.

Mutta hukkaan he eivät ole lainoja antaneet. He ovat myöneet hallussaan olleen ja myöhemmin ostamansa sokerin eriyhtiöidensä välityksellä tuhansien prosenttien voittoa, eikä heidän saalistuksensa ole vasta kuin alussa. Sokerituotanto on nyt viiskertaa paremmin kuin vuosi takaperin heidän kontrollinsa alaisena, samalla kun itsenäisten viljelijäin edessä on vaan kaksi ehtoa: joko sulautua pysyvästi suurpankkiirien hallitsemaan sokeritrustiin tai sitten joutua häviölle aikasemmin ottamansa lainan kautta, jotka voidaan sanoa ylös milloin vaan ja laskea sokerin hinta, nyt jo ylivaltaisen trustin kautta, niin alas että itsenäisillä on häviö edessään.

Sokeritrusti siis on imenyt tämän ajan kuluessa itseensä raaka-ainelähteet. Tätä ennen se hallitsi täydellisesti vaan sokerin jalostusta. Nyt se on täydellistytynyt valtaansa samalla tavoin kuin terästrusti teki 15 vuotta aikasemmin. Senkin perustettiin ensin pääasiallisesti raudan ja teräksen jalostuslaitosten omistajista. Mutta sitten huomattiin että raaka-ainelähteet, rautaoori, hiili, kalkkikivi y. m. sellaiset olivat välttämättömiä ja niin alettiin kaivantojen valtausta ympärillä maan jossa lukemattomat pikkumiljoonerit saivat tyytyä Morganin määräyksiin. Kaivantojen jälkeen vallattiin kaikki raudan ja muiden tarpeiden kuletuksvälineet, sisäjärvien laivat, satamiin johtavat rautatiet y. m. ja valtausta jatkuu yhä. Samaa menettelyä yrittävät kaikki toiset trustit omilla aloillaan harjoittaa ja kuten tämäkin tapaus todistaa, yhtä hyvällä menestyksellä.

Täten siis meillä yhä trustidiktatuuri lujittuu, niin paljon kuin kansanvaltaisuuden voittoa vähän aikaa sitten ennustettiin.

KIRISTYSLAIN SEURAUKSIA

Joku aika sitten laadittiin Kansain valtiossa laki, mikä kieltää työlläiset kokonaan lakkoutumasta ja määrää kaikki palkkaridat teollisuusoikeuden sovitavaksi, joka taas on kokonaan työtätekevään hallitavissa. Tämä laki syntyi etupäässä hiilenkaivajain palkkaretelöiden tähden ja heihin nähden sitä on jo sovellettu. Monia on jo sentähden vankilassa ja vielä useimmat ovat sen rikkomisesta saaneet sakkoja.

Työväestö on yleensä lain johdosta kapinoinnut enempi kuin mistään muusta yksityisestä tapauksesta. Ja nyt alkaa tämä kapinallisuus ilmetä tekoina. Monissa kauneissa, joissa kuvernööri Allenin kannatus ennen on ollut suuri, ovat työlläiset jättäneet porvaripuolueet ja liittyneet sosialisteihin. Hiilenkaivajain paikallisuoniot ovat useimmissa paikoissa tehneet päätöksiä, joissa tunnustetaan ettei mikään muu kuin työlläisten oman puolueen hallitus voi taata työlläisten oikeuksia. Merkittisin tulos kuitenkin on saavutettu Crawford kauneissa, jossa koko demokraattipuolueen konventioni joutui sosialistien käsiin ja kaikki edustajat, kolme vanhaa puolueen johtajaa lukuunottamatta, yhtyivät huutoon: "kuolema lakkolalle ja porvaripuolueille." Senjälkeen päätettiin ryhtyä kannattamaan sosialistipuolueen ehdokkaita ja ohjelmaa. Suurin osa kokouksen edustajista oli teollisuustyölläisiä ja köyhempiä farmareita. Päätös oli suoranainen seuraus lakkovastaisesta laista.

Taktiikka-vaiko periaatekysymys?

Asiaan on saatava selvyys.

Päivän tärkeimpänä kysymyksenä, työväenliikkeestä puhuttaessa, on: mihin tämä liike tähtää? Mikä on se johtotähti johon työväen on katsoonsa kiinnitettävä? Mikä on se läheisin, se ensimmäinen päämäärä, johon työväen on pyrittävä? Näihin kysymyksiin vastaa syndikaalinen unioni: teolliseen kansanvaltaan. Sosialidemokraatti vain yksinkertaisesti, kieltäen sitä ja ajatuksellisestikin selvemmin: kansanvaltaan. Eri maiden vallankumouksellisen työväestö Kolmanteen Kansainväliseen liittyyneenä ja siihen ilman kiertäilyä liittymään pyrkivät: työväenluokan luokkavaltaan. Työväenluokan vallalliseen ja yhteiskunnalliseen yllhertymiseen. Kolmas Kansainvälinen sellittä, että ihmiskunnan voidakseen ellytyä kapitalistisesta yhteiskunnasta sosialistiseen, on työväen tätä ennen luokkana muodotettava oma valtiokoneistonsa, jonka koneiston avulla tehdään mahdollomaksi porvarilliselle riistämiseksi perustettu yhteiskuntajärjestelmä ja sen mukaan tuhoutuu myöskin kaikenlainen riisto ja sorto. Riiston ja sorton täydellinen poistaminen on työväenliikkeen lopullinen päämäärä. Mutta ennen kuin tähän päämäärään päästään, on työväestön saatava käsinsä valtiolta ja niin pyrkimys tähän, siis Kolmanteen Kansainväliseen liittyyneen lähin, tai ensimmäinen päämäärä.

Kolmannen Internationalen Toimeenpaneva komitea puheentohtajana, toveri G. Sinoyjev, kysymyksestä kirjoittamaan sanoo, että siihen kuuluvien: "Yleensä yhdistävänä ohjelmalla on nykyään sellainen työväen diktatuuri, jonka muotona on neuvostovalta, puolesta käyvä taistelu hyväksymisenä." Ja sitten hän vielä jatkaa, että "historia on asettanut kysymyksen niin, että vallankumouksellisen ja mukautuvan (revoluutionaarisen ja opportunistisen) työväen, kommunistien ja kaiken väristen sosialistien välinen raja

tulee vedettäväksi juuri siinä kohdassa."

Kolmannen Kansainvälisen Toimeenpaneva komitea vastauksessaan Saksan Riippumattomien Sosialistisen puolueen Keskuskomitean kirjoittamaan selostaa, että: "Kolmas Internationala on kongressissaan määritellyt kaikki sen kokoonpanoon kuuluvia osia varten yleisellä vallankumouksellisesta kehityksestä johtuvia poliittikan periaatteellisia (tämän kirjoittajan muistutus) perusteita." Ne periaatteelliset perusteet ovat nuo edellään mainitut. Allekirjoittanut näistä ja monista muista saman suuntaisista Kolmannen Internationalen virallisista julistuksista, on tullut senlaiseen ymmärrykseen, jos astoitaa mitään ymmärrettäen, että Kolmannen Internationala on pääsyn ja siinä oleminen ehtona on: KAIKKI VALTA TYÖVÄELLE, periaatteen tunnustaminen ja tämän periaatteen mukaan toimiminen.

Meillä näytään kuitenkin laajasti puhuttavan ja kirjoittavan, että pyrkimys työväenvaltaan on taktiikka, menettelytapakysymys ja menettelytapahan taktiikka. Kolmas Internationala itse kunkin maan työväestön itsensä määrättäväksi. Onko asia niin? Tähän pitää saada selvyys. Selvyys sellainen, joka ei perustu huopio Kautskyn väyteleimiseen taktiikka, jota muka köyhälistön diktatuuri on. Selvemmän on vastattava kysymykseen: Onko pyrkiminen työväen valtaan vain menettelytapakysymys? En tähän tahdota vastata väkisin vaan se takia, että itse tästä tulisin selville; sillä minusta tuntuu siltä, kuin käsitäisin tämän asian. Eikä joukkojenkaan takia, sillä joukot ovat paremmin selville, mutta joukkoille puhujien ja kirjoittajien kesken on kysymys jonkunverran sotkuisen. Me nim. saamme lukea ja kuulla puhuttavan tavanomaan vilpaita ja kiellopillisista selosteluja, joilla selostuksia kehoitetaan osollitaa, että Kolmas Internationala ei tahtoisikaan eri maiden työväenjärjestöitä, jotka tähän Internationalaen tahtovat liittyä, työväenluokan luokkavaltaan taistelun hyväksymistä vaan, että se jättäisi tämänkin itsekkään, Kolmanteen Kansainväliseen pyrkivien omaksi asiaksi. Onpa oikeln nauruttu niille, joka ovat sanoneet, että pyrkimys työväenvaltaan on tunnustettava ennen kuin voi tulla kysymykseenkään siihen liittymiseen. Saisiko kysymystä näiltä irvistelijöiltä: Missä suhteessa Kolmas Kansainvälinen eroaisi Toisesta, jo kuolleesta, Internationalasta jos se ei kerran näissä tärkeissä kysymyksissä aseta samoja periaatteita — periaatteista se sitenkin on, eikä taktiikka tässä nyt kysymys — kaikkien siihen liittyvien hyväksyttäväksi. Allekirjoittanut painavastoin pitää joltisenkin varmana aina sitä, että juuri nyt, 15 päivän heinäkuuta, jolloin kokoonnutaan taasen keskustelemaan ja päättämään Kolmannen Kansainvälisen johtavista periaateista kuin myöskin pohtimaan menettelytapoja periaatteen saavuttamiseksi, että mitä hyvänsä nyt alkavassa kokouksessa muuton päätettäväneekin; eri maiden työlläisiä yhdistäväksi taistelun tunnustukseksi jää: Valta työväelle!

Samoin joltisellakin varmuudella jo näin edeltäpääntä voidaan sanoa, että mitä menettelytapoja tämän päämäärän saavuttamiseksi suositellaan, jääpi menettelytavat, millä päämäärään päästään, kuten tähänkin asti, itsekkin maan työväen itsensä määrättäväksi. Hyvin uskotavasti, eli tulla tästäedeskään kieltämään parlamentaarista eikä taloudellista taistelun muotoja, osuustoiminnallista ja unionistista taistelutapaa. Mutta ei myöskään tulnane uskottelemaan tämän Kansainvälisen taholta tästäedes enempää kuin tähänkään asti, että työväenluokan voittona vievällä lopullisella taistelulla taisteltaisiin parlamentissa, työmaalla tai osuuskuntaliikkeiden kokouksissa, mutta ei myöskään tulla näissäkään asioissa, visailulla tavalla työskentelyn käyttöä kieltämään. Onpa Lenin m. m. sanonut Englannin työväen kuululle johtajalle, Lansbyrylle, että hänen, Leninin, mielestä on aivan selvä, että Kolmannen Kansainvälisen periaatteiden hyväksyjien tulisi "Jokaisen asettua ammattillisen ja osuustoiminnallisen liikkeen sekä kunnallisen ja parlamentaarisen toiminnan johtoon ja siten käyttää kaikkia käytettävissä olevia keinoja asian voittona viemiseksi."

Tämän kirjoittaja mitä suuremman la huolella tutustuttuaan m. m. tämän maan Sosialistipuolueen sekä I. W. W. johtajien — tuplajousakin, sillä johtaja kaikkia kieltelyistä huolimatta näkyvä vain olevan — selostuksiin suhtautumisesta Kolmannen Kansainvälisen vaatimukseen työväenluokan luokkavaltaan pyrkimyksestä, olen saanut sen käsityksen, että myöskin näiden järjestöjen johtomiehet ovat sitä mieltä, että kysymyksessä onkin periaatteen tunnustaminen. Eikä juuri tästä johtodukin molempien näiden järjestöjen johdon vimmatu tappelu Kolmannen Kansainvälisen päämäärää vastaan. Kumpasinkin näiden jäsesten johto hyvin käsitää mihin joukkojen

tielinen pyrkimys alkaa tähdätä. Siksiäpä osollitetaan suosiota Venäjän työväenvalalle. Hyväksytään koreanaisla päätöslauselma tämän valjan puolesta. Myönnetään Kolmannen Kansainvälisen tarkottavan työväen parasta, mutta kuin tulisi hyväksyä Kolmannen Kansainvälisen periaatteet ja yhtyä siihen niiden periaatteiden kannattajana, kuin tulisi myöntää Venäjän työväen olevan aivan oikeassa, että se pitää valtiotvaltaa käsissään, niin silloin alkaa näiden johtajien hämähäryys. "Jos Kolmannen Kansainvälisen virallinen sana on tuo (työväen dikta-

tuuriin pyrkiminen) silloin ei meidän patkamme ole siinä ryhmässä." — Hiljuit. "Minä mieluummin luaisin nähdä Venäjällä työväen käsisä teollisen kuin valtiollisen valtan." — Haywood. Eihän se sovi näiden johtajain "formuun", että työväki työväkenä käyttänee valtiollista valttiikkaansa. Jotakin muuta se täytyisi olla. Mutta joukot näissä järjestyksissä: Ajatteletkos te johtajajenne tavalla edelleenkin vai sel-laatko selville vesille ajattelussa sekä toiminnassa, välittelemättä johtajien kaksimielisyydestä?

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAKSIA ULKOMAILLA

Norjan Työväenliike

Nyt on jo pari vuotta kulunut siitä, kun Brantingin henki leijaili Norjan työväenliikkeen yllä. Jo 1918 kongressissa tehtiin suuri välienselvitys uuden ja vanhan virtauksen välillä. Tulokseksi tuli voitto uudelle radikaaliselle suunnalle. Kongressi kallisti korvansa sen periaatteelliseen ja taktilliselle suuntavirvoille. Sen johtavat miehet vietiin puolueen tärkeimmille paikoille: Traanemaal-Norjan radikaalisien ammattillisen ja valtiollisen työliikkeen merkittävimmät — tuli puoluesihteeriksi, Scheflo puolueen äänenkannattajana päätölmittajaksi Widnesin tilalle ja puolueen puheenjohtajaksi valittiin Kyrre Grepp. Kiltneitä vallankumouksellismarxilaisen katsomuksen omaava mies, tarkkasilmäinen, mitä tulee taktillisiin kysymyksiin ja valtiollisiin tilanteisiin.

Vastustus uutta enemmistöä kohtaan oli kuitenkin sangen voimakas. Kongressissa keräsi se suuren vähemmistön. Maaseudulla oli sillä joukko ryhmä puolellaan. Ja melkein kaikki puolueen vanhat ja koettellut miehet olivat sen puolella: Buen, Magnus Nilsen, Widnes, Onsland, Pundervold, mainitaksemme jonkun ulkomailta tunnetuista nimistä. Melkein koko valtiopääryhmä kuului myös samaan ryhmään. Niitä puuttui kuitenkin kokonaisuudessaan taistelurokkaus, toimintatarmoa ja päättäväisyys. Paljojen mielskelyjen jälkeen sinne tänne siitä, kuinka olisi paras ryhtyä toimittamaan pelastamiseksi bolshevistiselta tartunnalta, perustettiin Kristianlaan erityinen oppositioyhdistys, joka sai muutamia yksityisiä seuraajia maaseudullakin. Mutta kituvampaa elämää kuin nämä eivät mitään yhdistykset liene koskaan viettäneet. Paljoa myöhemmin näki myös vilkkoletti päivänvalon. Sen toimittaminen annettiin asanajaja Pundervoldille, mutta lehden levikki on ainoastaan jokunen tuhantakuuta.

Ainoastaan yhden vuoden työ takanaan saattoi uusi radikaalinen joukko siihen ylimääräiseen kongressiin, jonka se puolueriistävyyksien takia katsoi olevansa pakotettu kutsuumaan koolle kesäkuussa viime vuonna, koota niin komean enemmistön kuin 275 ääntä 63 vastaan. Eikä siinä kyllin, että oppositio oli ollut sulanut puoliseansataan henkilöön, maan kaikkien työläispiirien keskuudessa kunnioitetun ja arvostetun miehen, ammattijärjestöjen puheenjohtaja Ole O. Lian ja puolueen monivuotinen puheenjohtaja ja parlamentaarinen ohtaja Christian Holterman Knudsen, otka oppositioin oli onnistunut saada taakseen, osottautuivat nyt olevansa vallankumouksellissosialistisen enemmistön puolella. Viime vuoden kongressi kutsuttiin koolle lähinnä keskustelemaan ja määrittämään puolueen kannan kaikkien näihin kysymyksiin, jotka Saksan ja Venäjän vallankumoukset sekä yleinen kuuhunta kaikkialla maailmassa olivat asettaneet etumaiseksi päiväjärjestyksessä. Ja kirrkaasti ja selvästi alleiviivataan Lianin ja Greppin muodostamassa, kongressin hyväksymässä taktiikkalauseennossa, että työväenluokan omaperäinen toiminta on eri muodoissaan ratkaiseva keino työväenluokan taistelussa taloudellisen ja yhteiskunnallisen vallan vallottamiseksi. Edelleen todetaan, etteivät nykyiset yhteiskuntallemme ole käyttökelpoiset, kun on kysymyksessä niiden tehtävien ratkaiseminen, jotka tulevat esille sosialistisessa yhteiskunnassa, että painavastoin yhteiskunnallinen demokraatia edellyttää valtiomuotoa, joka asettaa kaiken vallan työtätekevän kansan käsiin ja vaatii lausuntoa sen takia nopean ja sekkaperäisen tutkimuksen toimeenpanoa työmies, talonpoika- ja kalastajaneuvostojen perustamisesta.

Kuvaavaa viime vuoden kongressin mielialalle on edelleen, että ehdotus kolmanteen Internationalaen liittymisestä hyväksyttiin melkein yksimielisesti ja ilman laajempaa keskustelua.

Norjan puolue on siinä aikana, mikä on kulunut näistä kahdesta kongressista, rakentanut edelleen silmiä tehdyille päätöksille, kehittänyt val-tavan järjestö- ja valistustyön, rustanut aivan uuden puoluekoulun, asettanut suuren ja erinomaisen hyvin toimivan yhteiskunnallistutkimuskomitean y. m. Puolueen läpikäymän, puolue-elämän kaikilla aloilla tapahtuneen nousun tulokset ja sosiaalioimiskomitean y. m. Puolueen läpikäymän, puolue-elämän kaikilla aloilla tapahtuneen nousun tulokset ja sosiaalioimiskomitean mielinnat ovat olleet esillä ja käsiteltävänä viimä kongressissa, joka pidettiin viimä heinäkuuna, joka pidettiin viimä heinäkuuna.

Se ansaitsee kuitenkin oman erityisen lukunsa.

Brusloff kehottaa entisiä upseereja kannattamaan neuvostovaltaa

Moskovasta sähköitetään: Punaisen armeijan ylipäällikön vallanalaisten erityisen komitean puheenjohtaja Brusloff on antanut julistuksen kaikille entisille upseereille, missä nämä oleksivatkin, luopumaan kaikesta luokkaylpeydestään ja ottamaan osaa töläisten ja talonpoikain hallituksen puolesta ja siten auttamaan Venäjää. "Venäjän kansa on vapautumisellaan vapautunut myöskin ne kansat, jotka ennen ovat kuuluneet Venäjään ja valmistanut niille mahdollisuuden itse määrätä kohtalonsa. Sentähden on myöskin Venäjällä ja Ukrainalla oikeus itse määrätä omat asiansa ja me olemme velvolliset työskentelemään vapauden ylläpitämiseksi ja äiti Venäjän kunnaksi. Tämä velvollisuus on sitä suurempi nyt kun Puolan kansa, vellemme, joista me pidämme, mutta jotka nyt ovat joutuneet vieraan vaikutuksen alle, edottamatta ovat heittäytyneet kimp-puunne riistääkseen meiltä maata. Joka vuosiatoja on Venäjälle kuulunut. Hyökkäyksen todellinen tarkoitus on riistää itselleen Liettua ja Valko-Venäjä sekä osa Ukrainaa kuin myöskin satama Mustameren rannalla."

Onko nälkä aiheuttanut kuolevaisuuden lisääntymistä

Krasnaja Gasetta kirjoittaa: "Obshovin" sairaalan lääkärin tiedoille sen seuran kokouksessa piti tohtori Stenberg esitelmän joka herätti kaikkien läsnäolevien vilkasta mielenkiintoa.

Esitelmän pitäjät totesi 14 viimäisen vuoden kuluessa keräämät numerot kädessään, että tarttuvien tautien kuolevaisuuden prosenttimäärä sodan ja näiden viimeisimpiä vuosina ei ainoastaan ole lisääntynyt verrattuna aikaan ennen sotaa, vaan on painavastoin muuttamin tarttuvain tautiehin nähden vielä parantunut alentunutkin.

Siten esimerkiksi pikkukuumee kuolevaisuusprosentti ennen sotaa nousi 16, mutta on viimeisillä vuosina, huolimatta ravinnon huononemisesta laskunut 9:ään.

Mielenkiintoiset olivat myöskin esitelmän pitäjän havainnot keuhkotautia sairastavien näiden. Silmälehtä Pietarin väestön poikkeuksellisia — elämänehtoja, kun poislähtö kaupungista on tuntuvasti vaikuttanut, olisi voinut odottaa tuntuva keuhkotautia sairastavien lukumäärän kasvua, Pietari kun ilmastollisesti siinä oloissa näiden ihmisissä muodostaa tavallaan keuhkotautitese ikäänkuin vankileirin. Kuitenkaas ei tällaista keuhkotautien lukumäärän kasvua viime vuosien kuluessa ole ollut havaittavana.

Aputoimittajan paikka avoinna Toverissa

Aputoimittajan paikka ilmoitetaan avoimeksi Toverin toimittamiseksi. Vastimuksena on täydellinen suomen- ja englanninkielinen taito sekä sosialistipuolueen jäsenyys. Toimeen on otettava heti kutsun saatua. Hakemukset palkkavaatimuksineen on lähetettävä ennen heinäkuun 31 päivää osoitteella:

TOVERIN JOHTOKUNTA
Box 99, Astoria, Ore.